

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/118/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010415
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010415.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. marca 2017 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi a obžalovaného

T. G.

nar. XX.X.XXXX v V., bytom T. V., t.č. vo väzbe v E. a ÚVV Ilava

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 3T/99/2016-48 zo dňa 5.10.2016 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine s a u obžalovaného T. G. podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. u p ú š ť a od potrestania.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný T. G. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/99/2016 zo dňa 5.10.2016 uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. pretože i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 0T/18/2016 zo dňa 20.02.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.03.2016, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní sedem mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a k tomuto výkonu trestu bol vyzvaný výzvou zo dňa 06.04.2016, ktorú prevzal 15.04.2016, s nástupom najneskôr do dňa 06.05.2016, na tento výkon trestu nenastúpil bez vážneho dôvodu, a preto musel byť do výkonu trestu na základe príkazu Okresného súdu Prievidza na dodanie do výkonu trestu dňa 06.06.2016 predvedený,

Bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., §36 písm. l), n) Tr. zák., §37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali prokurátor okresnej prokuratúry a obžalovaný odvolania. Prokurátor v odvolaní namietal použitie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pre ktorú vyhlásenie obžalovaného o vine pred súdom prvého stupňa nebolo dôvodom. Súd mal hodnotiť význam tejto poľahčujúcej okolnosti predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatel'a, mali orgány činné v trestnom konaní a aj súd na objasnenie trestného činu a následné odsúdenie. Obžalovaný bol z trestnej činnosti usvedčený dostatočným množstvom dôkazov a zákonodarca mal zavedením tohto ustanovenia na mysli úplne inú formu aktivity a napomáhania páchatel'a príslušným orgánom. Žiadal preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby v jej polovici bez použitia ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o treste. V prvom rade namietal, že pôvodne mu bol trestným rozkazom uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne a po jeho zrušení a vykonaní hlavného pojednávania, keď mu súd priznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, uložil mu taký istý trest. Podľa jeho názoru aj jeho postoj k trestnej činnosti ale aj okolnosti prípadu mali byť zohľadnené uložením miernejšieho trestu prípadne upustením od potrestania. V tomto smere poukazoval na dĺžku trestov, ktoré má ešte na základe právoplatných odsúdení vykonať. Navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietnuť, pretože nesúhlasí s argumentáciou, že by sa priznal iba preto, že boli zabezpečené dôkazy proti nemu. Žiadal, aby bolo u neho upustené od ďalšieho trestu vzhľadom na okolnosti prípadu, a aj preto, že dobrovoľne chcel nastúpiť ale nemal finančné prostriedky na cestu, prípadne, aby mu bol uložený miernejší trest vzhľadom na to, že mu bola priznaná ďalšia poľahčujúca okolnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine a odvolací súd preskúmal dôkaznú situáciu najmä z hľadiska chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo takýto postup. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov preukazujúcich trestnú činnosť obžalovaného, a teda jeho vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať.

V prvom rade pokiaľ sa týka uloženého trestu, tu odvolací súd uvádza, že obžalovaný nenastúpil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov. Už len z tohto pohľadu, odhliadnuc od okolností prípadu, o ktorých sa odvolací súd bude ďalej zmieňovať, sa javí byť uloženie trestu vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne neprímerane prísne. Bolo preukázané, že sám obžalovaný mal úmysel trest nastúpiť, nemal však finančné prostriedky na cestu a požiadal príslušníkov PZ, aby ho do výkonu trestu odňatia slobody dodali. Títo však pre takýto postup v tom čase ešte nemali zákonný dôvod a samozrejme mu nevyhoveli. Stalo sa tak následne až po začatí trestného stíhania pre tento skutok. Aj v ďalšom bol postoj obžalovaného k orgánom činným v trestnom konaní a súdu ohľadne spáchanej trestnej činnosti ústretový. Ku skutku sa bez výhrad doznal, oľutoval ho a pred súdom dal vyhlásenie o vine. Tým si jednoznačne vytvoril priznanie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák. Súdna prax je v takýchto prípadoch už jednoznačná, odobrená rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a v tomto smere je preto odvolanie prokurátora nedôvodné. Vychádzajúc z uvedeného dospel následne odvolací súd k záveru, že na osobu obžalovaného pre splnenie účelu trestu nie je potrebné pôsobiť ani trestom kratšieho trvania, ale na jeho prípad je možné aplikovať ustanovenie § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. o upustení od potrestania.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. upustil u obžalovaného od potrestania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.